

ПРЕС КЛИПИНГ

7-8. март 2015.

НАСЛОВИ

ŠPIJUNI "ODRADILI" PROPAST 12 GIGANATA Milionske tajne srpskih firmi odavali za 100 evra;(str.2)

NOVOSTI" ISTRAŽUJU Cela Srbija sanja beogradsku penziju!;(str.4)

Gerontologija: Mala plata još smanjena?;(str.6)

Dve priče o zaposlenju u Srbiji;(str.6)

BRUKA Šefovi Fonda PIO zgrću pare prekovremeno;(str.9)

Verbić: Prosvetari koji štrajkuju dobiće umanjene plate;(str.11)

Model privatizacije za ponos i primer;(str.12)

SINDIKAT UPRAVE: Ma kakva politika, samo preživljavamo!;(str.13)

Radnicima "Stana" plate do kraja aprila;(str.14)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:537363-Milionske-tajne-srpskih-firmi-odavali-za-100-evra>

ŠPIJUNI “ODRADILI” PROPAST 12 GIGANATA Milionske tajne srpskih firmi odavali za 100 evra

V. Crnjanski Spasojević

Ne spadamo u jake privrede, ali to ne znači da naša preduzeća i državne agencije nisu meta špijunaže. Cilj: podaci o tenderima i o vrednosti onoga što se kupuje

SLUČAJ slovačkog biznismena Petra Karamaša, koga je Džejms Bušar, vlasnik i generalni direktor "Esmarka", prozvao zbog sabotaze oko preuzimanja "Železare Smederevo", otvorio je pitanje ekonomske špijunaže i šta bi u zemlji sa nerazvijenom privredom, kao što je naša, moglo uopšte da bude interesantno raznim špijunima.

Prema Bušarovim rečima, Karamaš im se pridružio kao investitor i agent, što mu je poslužilo da dođe do poverljivih podataka o "Esmarkovoj" strategiji za Železaru i da radi na štetu njihovih napora da uspešno okončaju pregovore. Cilj je bio da sačuva interese svoje kompanije, koja je snabdevala Železaru rudom nižeg kvaliteta.

Ekonomska špijunaža cveta u Srbiji još od ukidanja sankcija i smene Miloševića sa vlasti, slažu se sagovornici "Novosti". Ona je naročito bila efikasna za vreme vlasti DOS-a, kada je počela masovna privatizacija državnih i društvenih preduzeća, ali i razaranje srpskih banaka, naglašava ekonomista Mladen Kovačević.

- Posle raspada Jugoslavije, u Srbiji je ostalo 12 ogromnih kompanija, kao što su "Geneks", "Kongrap", "Energoprojekt", "Partizanski put"... Samo njihova vrednost premašivala je osam milijardi evra, a gašenjem je otvoren put za naše ekonomsko ropstvo. Taj posao pripremili su upravo ekonomski špijuni - objašnjava Darko Trifunović, sa Fakulteta za bezbednost.

Cilj raznih stranaca i mešetara koji su krstarili, pa i danas krstare Srbijom, jeste ne samo da dobiju blagovremeno podatke o tenderima, konkurentima, pravoj vrednosti onoga što kupuju i kvalitetu menadžmenta i zaposlenih, već i da "poguraju" određene kupce, nađu način da "miniraju" konkurente, otvore prostor da se kupljeni giganti uruše i propadnu. Jer, to im je mnogo jeftinije nego da se rvu sa konkurencijom.

- Osim stranaca, i pripadnici našeg novog političkog i ekonomskog establišmenta, koji su od boljševika odjednom postali zakleti kapitalisti, i koji su lako dolazili do informacija, kupovali su urušena preduzeća za bagatelnu cenu preko ofšor kompanija. Tako su dolazili do milionski vrednih nekretnina ili zaliha robe - nastavlja Trifunović.

Sva oružja u toj bici bila su dozvoljena da bi se došlo do prave informacije - od fotokopiranja i krađe dokumentacije, preko izvlačenja dragocenih podataka uz pomoć profesionalnih prostitutki, na dobro organizovanim bahanalijama, do političkog pritiska. Cenovnici su bili rastegljivi i u zavisnosti od "težine" podataka o firmi koja se privatizovala išli su od stotinak evra, pa naviše.

Promišljeno su srušeni domaći bankarski sistem i SDK, i izlobirani su poželjni zakoni, ističe prof. Kovačević. Koliko je ovaj kolač bio poželjan, najbolje govore procene da su banke lane ovde raspolagale sa 27,5 milijardi evra.

- Mislim da se znalo da će nam Pariski klub otpisati deo dugova i da se sačekalo samo neki mesec, četiri domaće banke ne bi morale da budu zatvorene. Da li to onda znači da se odluka Pariskog kluba namerno nije čekala? Bilo je više priznanja da su banke zatvorene po diktatu iz inostranstva, što znači da je ekonomska špijunaža dobro odradila posao - kaže Kovačević.

On dodaje da su na ovom polju danas posebno ažurni raznorazni procenitelji i posrednici, mahom strani, koji, prvo, dobijaju dragocene informacije prilikom procena, drugo, imaju mogućnost da, za izvesnu nadoknadu, nameste cenu u korist onoga ko više plati. A to je, po pravilu, kupac.

SLOVENCIMA PREDNjAČE EKONOMSKOM špijunažom bave se pojedinci, kompanije, bezbednosne službe, ali i države. Prema nekim istraživanjima, od zemalja bivše Jugoslavije, najviše se time bave kompanije u Sloveniji (dve trećine), u Hrvatskoj otprilike polovina, dok je u Srbiji procenat minoran. Ali, zato je kod nas primećen jedan drugi, neobičan fenomen - poslovna špijunaža na univerzitetima, koji uvode nove predmete.

- Razni fondovi i posrednici uzeli su desetine miliona evra. U ekonomiji moral ne postoji. Uz finansijsku stimulaciju svi mogu da budu pristrasni, a zadatak ekonomskih špijuna je, između ostalog, da vide kolika je čija cena. Osim toga, kod konkretnih tendera, dragocena je i informacija ne samo o preduzeću ili nekretnini koja se nudi, već i o konkurenciji - koliko je ozbiljna. To pokazuje s kakvom onda cenom treba startovati, nižom ili višom.

Dobro se plaćaju i informacije o budućim projektima i urbanističkim planovima, gde će šta da se gradi i koje lokacije treba kupovati.

Bivši direktor Agencije za privatizaciju podseća da stranci danaskontrolišu sve preko svojih revizorskih i konsultantskih kuća, preko banaka (80 odsto bankarskog sistema čine stranci), preko trgovačkih mreža i njihovih dobavljača, preko "Gugla" i "Fejsbuka", o čemu su svedočili Snouden i Wikileaks.

- Stranci sede u svim institucijama, i to ne samo kod nas. Dati grantovi omogućavaju im da sede u agencijama, sede u ministarstvima, njihovi eksperti su u pravosuđu, organima gonjenja... Naravno, do podataka ne dolaze lako, na primer, Španci, ali za Amerikance nema tajni - dodaje Pavlović.

Da bi sprečio trgovinu papirima u početnoj fazi privatizacije, on je, kaže, kao direktor Agencije morao strogo da kontroliše da nijedan dokument ne izađe iz kuće mimo njegovog znanja, zabranio je zaposlenima da rade pre 9 i posle 17 sati, zabranio da ljudi spolja slobodno šetaju po zgradi,

uveo je sektor koji će kontrolisati kako Agencija uobičajeno postupa, a u kojim specifičnim slučajevima direktor daje odobrenje da se napravi presedan...

- Uveli smo ozbiljnu kontrolu revizora, jednog smo izbacili iz posla, za drugog smo bili na ivici da mu uvedemo sankcije u saradnji - konstatuje Pavlović.

ŠTETA NA GODIŠNJEM NIVOU

POSLE 2000. godine iz Srbije je izneto na desetine milijardi dolara, a procene Majkla Hadsona, urednika u Međunarodnom konzorcijumu za istraživačko novinarstvo, bile su da je u periodu 2000-2011, uglavnom preko ofšor kompanija, "ispumpana" 51 milijarda dolara.

Studija Svetske banke je još 2003. pokazala da su dobitnici prve faze tranzicije isključivo tajkuni i insajderi u državnim kompanijama.

Šteta od svih mogućih oblika ekonomskog kriminala, kojima je špijunaža često išla u prilog, procenjena je na godišnjem nivou u prvoj deceniji novog milenijuma na 374 miliona evra.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:537319-Cela-Srbija-sanja-beogradsku-penziju>

NOVOSTI” ISTRAŽUJUCela Srbija sanja beogradsku penziju!

J. Ž. Skenderija

Koliko su velike razlike u visini penzionih čekova od grada do grada, prema podacima PIO. Na vrhu liste prestoničke opštine Savski venac, Stari grad i Vračar n Na dnu - Novi Pazar, Aleksinac i Požarevac

Mnogim najstarijim građanima najjeftinija zabava je "mozgalica" ispred šahovskih tabli

NOVOPAZARSKI penzioneri su, ako je suditi po statistici Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, najsiromašniji u Srbiji. Oni sa prosečnim iznosom na čeku od oko 135 evra, u dinarskoj protivvrednosti, izguraju od prvog do sledećeg prvog u mesecu. Sa 110 evra više, tačnije 245 evra, u novčaniku mogu se pohvaliti Beograđani, čiji prosek važi za najbolji u državi. Međutim, i u prestonici u različitim opštinama penzionerski budželar je prilično različit. Na vrhu liste su najstariji stanovnici Savskog venca, a slede Starograđani i Vračarci.

Prema najnovijim podacima PIO fonda, Beograđani nemaju baš dostojnu konkurenciju u visini penzije u centralnoj Srbiji, pošto su sledeće na spisku Nišlije, koje mesečno prime u proseku 50 evra manje, ili 23.471 dinar, za njima su Borani i Kraljevčani. Inače, republički prosek je 23.145 dinara.

- Statistika govori da najniže čekove pored Novopazaraca imaju i u Aleksincu i Požarevcu, i prosek tek prelazi 17.000 dinara - kažu u PIO. - U Vojvodini, najviši prosek drže Novosađani sa 27.808, zatim u Vrbasu 25.123, Pančevu 25.023 i Subotici 24.158, a najniži čekovi su u Odžacima 20.928,

Sremskoj Mitrovici 21.627, Bačkoj Palanci 22.302 dinara. Na Kosovu i Metohiji nešto više od 32.000 korisnika prima prosečno 21.652 dinara.

Tokom poslednjeg meseca u 2014. godini, broj novih penzionera veći je za oko jedan odsto u odnosu na lane. To je prosečno godišnje povećanje koje se beleži poslednjih godina. U decembru je u našoj zemlji tako bilo ukupno 1.739.162 penzionera svih kategorija, dok je na kraju 2013. godine 1.722.649 ljudi primalo penziju.

- Tada je novih penzionera bilo 107.622, a podatak za 2014. je približan ovom broju - kažu u PIO. - Poslednjih godina prosečan priliv je oko 100.000 novih korisnika za 365 dana.

Primenom novog zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, koji važi od Nove godine, uvedeni su restriktivniji uslovi za odlazak u penziju. Podaci nadležnih za januar govore da je broj novih penzionera u odnosu na isti period lane manji za 1.056, odnosno za pet odsto. Ovo se odnosi na ukupan broj zahteva za starosne, invalidske i porodične računajući i zahteve za penzije po konvencijama po sva tri osnova.

ČEK "PAO" NA 43 Odsto ZARADEPROSEČNA penzija u prosečnoj zaradi stalno pada i približava se procentu od 43,3 odsto. Poslednje izmene Zakona o PIO imale su za posledicu da je krajem prošle godine zabeležen povećan broj zahteva za penzionisanje. Samo u decembru prošle godine u odnosu na isti mesec 2013. u Filijali Beograd bilo je 40 odsto više zahteva, a na nivou celog Fonda 25 odsto više.

- Zbog nedostatka kompletnih podataka za mesec februar 2015, nemamo mogućnosti da izvršimo poređenje sa istim mesecom iz prethodne godine, ali januarski podaci govore da je broj zahteva za penzije u januaru 2014. na nivou celog Fonda bio 20.536, od čega starosne penzije čine 12.125, invalidske 4.039, porodične 3.974 i ostalo 398. U januaru ove godine ukupan broj zahteva za penzije na nivou celog Fonda je iznosio 19.480, od čega starosne 11.886, invalidske 3.347, porodične 3.976 i ostalo 271. Dakle, smanjenje postoji u svim kategorijama.

Prosečna starost muškaraca koji su odlazili u penziju bila je 63 godine života i 35 godina radnog staža, a za žene starost je bila 59 godina života i 28 godina staža. Stalno pomeranje starosne granice za odlazak u penziju muškaraca i žena, međutim, nije jedini razlog zbog koga je samo u decembru 2014. godine za oko 40.000 više njih podnelo filijali Beograd zahtev za penziju, već u velikoj meri u toj brojci učestvuju i bolesti, pokazuje najnovija statistika PIO fonda.

Među bolestima koje dominiraju su oboljenja krvotoka i srca zbog kojih 28,6 odsto njih zatraži penziju, na drugom mestu su razni tumori koji učestvuju s čak 28,5 odsto. Podaci donose i pozitivne trendove, a to je da iz godine u godinu opada broj duševnih bolesnika koji po prirodi stvari moraju u invalidsku penziju. Sada njihov broj ne prelazi 10,5 procenata, koliki je i broj onih koji traže penziju zbog bolesti mišića.

- Broj starosnih penzionera prilično se povećava, tako je na kraju 2013. godine njihovo učešće u ukupnoj penzionerskoj populaciji bilo 59,28 procenta, ili 1.021.216, a sada je već 60,56 odsto ili 1.053.258 - kažu u Fondu. - S druge strane, broj invalida pao je sa 30 na 20,85 procenata, zbog sve oštrijih uslova za penzionisanje i sada ih je na spisku 323.210. Najstabilnija kategorija su porodični penzioneri i njihovo učešće se ne menja, iako se i tu uslovi iz godine u godinu menjaju.

BENEFICIRANI RADNI STAŽ

KADA je reč o penzionerima koji su u penziju otišli pod posebnim uslovima, s beneficiranim radnim stažom, najviše čekove u centralnoj Srbiji na kraju prošle godine imali su akademici 51.113 dinara, nosioci spomenice 46.612 dinara, dok su rudari primali najniže penzije 24.625 dinara. Bivši radnici SMUP-a u proseku imaju 41.125 dinara, a republičkog MUP-a 40.324 dinara, dok su najniže izuzetne penzije i iznose oko 22.474 dinara.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:537094-Gerontologija-Mala-plata-jos-smanjena>

Gerontologija: Mala plata još smanjena?

J. Ž. S.

U beogradskom Gerontološkom centru sindikati se žale na obračun zarada. Oko hiljadu zaposlenih prima tek 25.000 dinara, ostali nešto više

Osim gerontodomaćica, slabo plaćeni i ostali radnici

OD 1.300 zaposlenih u Gerontološkom centru Beograd čak 1.070 njih mesečno prima svega 25.000 dinara! Preostalih 230 radnika u proseku ima jedva 29.000, što je daleko ispod republičkog proseka. Koverta gerontodomaćica, socijalnih radnika, medicinskih radnika, psihologa koji brinu o 1.200 odraslih i starijih u četiri doma u Beogradu ispod su svakog minimuma za posao kojim se bave. Predstavnici sindikata tvrde da je obračun zarada pogrešno urađen i da su primenom Uredbe Vlade Srbije zakinuti, dok direktorka kaže da se sve radi po propisima.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/540571/Dve-price-o-zaposlenju-u-Srbiji>

Dve priče o zaposlenju u Srbiji

D. Nišavić

Dok neki godinama neuspešno traže posao, neki ga nađu iz prve. Ovo su dve potpuno različite priče o zaposlenju u Srbiji.

Nije čekala ni dan

Imala sam sreću. Kako bih drugačije objasnila to što sam na dan kada sam se prijavila na biro posle diplomiranja dobila posao, kaže za „Blic“ Una Ljuboja (29) iz Beograda.

Ova priča nije svakidašnja i retko se čuje od onih na evidenciji Nacionalne službe za zapošljavanje. Niti je uobičajen put do posla 1,7 miliona zaposlenih koji imaju sreću da u Srbiji rade. Isti dan kada je Una došla u službu da se prijavi da traži posao - posao je i dobila!

- Diplomirala sam na Pravnom fakultetu u Beogradu u septembru 2011, na biro sam se prijavila krajem oktobra. Sećam se, došla sam s mora, kupila radnu knjižicu, ponela dokumenta i pravac Gundulićev venac. Prijavim se na šalteru, službenik me uputi kod referenta zaduženog za diplomirane pravnike da vidim da li već ima nešto u ponudi od posla... - seća se Una.

U kancelariji Borka Ristić, savetnica za zapošljavanje, zadužena baš za pravnike, kaže da je pre pola sata zvao jedan advokat i da mu trebaju pripravnici i da želi baš one koji su prijavljeni u Nacionalnoj službi. Ponudila joj je da zapiše broj telefona i da pozove advokata, čak joj je sugerisala da ga odmah pozove. Štaviše, ohrabrila ju je rečima: „Ma, kad vas vide tako vedru, sigurno će vas primiti“.

- Odmah sam ga iz kancelarije pozvala, još u šoku, ne znajući šta da kažem, bukvalno mi je gospođa Borka suflirala. Jer nikad do tada nisam imala razgovor za posao. Ma, nikad nisam ni radila, čak ni preko omladinske ili studentske. I pozovem kancelariju, gde mi se javila devojka koja je tamo radila, a koja mi je u međuvremenu postala drugarica, i saopšti mi da sutradan dođem na razgovor za posao - priča Una.

I ode na razgovor za posao, krajnje skeptična u njegov ishod. Razgovarala je sa advokatom potencijalnim poslodavcem, koji joj je rekao da još ima kandidata, kao i da jedan ima bolji prosek od nje. Posle sedam dana su je pozvali i rekli da je dobila posao i da sutradan počinje da radi.

- Posle sam čula da je bilo ukupno osam kandidata. Ja sam, eto, imala sreću da je devojka s boljim prosekom odustala, a pošto sam ja bila sledeća u konkurenciji, došla sam zapravo na njeno mesto. Dve godine sam radila u toj kancelariji - kaže Una.

Sada kada se priseti tog spleta okolnosti, ističe da je ne bi obeshrabilo da je tada nisu primili, mada ne bi bila ni razočarana. Kao rezervnu varijantu planirala je da ide od vrata do vrata advokatskih kancelarija. Od njene generacije danas retko ko ne radi. Većina ima posao, rade po sudovima i kod advokata, uglavnom kao pripravnici.

- Mislim da je vrlo važno biti neopterećen u potrazi za poslom. Kod poslodavca je presudno i to kakav vam je stav. Važno je da imate pozitivno razmišljanje čak i kad ne prođete. Imajte vere. Sigurno postoji mesto gde će vas primiti. Posao se ne čeka, već se traži - kaže Una Ljuboja, koja je u međuvremenu završila pripravički staž i položila pravosudni ispit, i ispunila uslov da postane advokat.

Socijalni slučaj s diplomom

Milan Simić

Svaki dan dolazim u službu za zapošljavanje, raspitujem se za posao, i ništa. Tako priča Milan Simić (47) iz Mladenovca.

Kaže da nije digao ruke, ali priznaje da jeste malo obeshrabren.

- Shvatio sam da niko danas nema sigurnost, možda ipak više oni koji rade - priča Milan.

On je jedan od 740.362, koliko je zvanično nezaposlenih u Srbiji, koji traži i čeka posao. Diplomirao je na Fakultetu odbrane i zaštite 1994, a dve godine kasnije upisao je postdiplomske studije na Fakultetu političkih nauka. Za dve decenije, koliko je prošlo od tada, samo je dve godine radio u svojoj struci. Prvi put u Saveznom ministarstvu za odbranu, pri opštini Mladenovac, a potom u obezbeđenju, i GSP Beograd, na poslovima civilne zaštite u vanrednim situacijama. Svuda na određeno.

- Zajednička država se raspala i ja sam 1998. ostao bez posla, nisam dobio ni otpremninu - priča Milan.

Nakon toga, radio je u privatnoj firmi koja je obezbeđivala nekadašnji „Jugopetrol“. Ni tu nije imao sreće - kada je firma promenila vlasnika, on se našao na ulici. S diplomom profesora odbrane i zaštite, danas živi od socijalne pomoći od 7.704 dinara. Živi sam u kući bez vode i struje. Isključeni su jer nije imao novca da plati račune. Hrani se u narodnoj kuhinji i, kako sam za sebe kaže, postao je socijalni slučaj. S rešenjem.

- Kuvani obrok povremeno delim s jednom rođakom. Puno dobrih ljudi u Mladenovcu ima koji me se sete. Svaki dan mi je isti. Pre podne odem u Nacionalnu službu za zapošljavanje da se raspitam da li ima konkursa, tamo i provodim slobodno vreme. Koristim kompjuter i internet, pa sam trenutno polaznik obuke za pisanje projekata za sredstva iz fondova EU - kaže Milan. Ističe i da nije bilo posla. Ali služba ga je uglavnom upućivala kod poslodavaca koji su tražili radnike za radna mesta kojima je predviđena niža stručna sprema.

- Poslodavci su me odbijali upravo zbog toga što s diplomom fakulteta redovno ugrožavam rukovodioca koji ima niže obrazovanje. I sam sam konkurisao, u MUP-u, opštinskim upravama za poslove narodne odbrane, vanredne situacije, civilnu i zaštitu od požara, ali bez uspeha - kaže Milan.

U poslednje vreme sve više ga okupira misao da pokuša da radi u inostranstvu. - Želim da odem iz Srbije, ne iz revolta, već da probam, možda me tamo neka sreća čeka - kaže Milan

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/540569/BRUKA-Sefovi-Fonda-PIO-zgrcu-pare-prekovremeno>

PENZIONERI ŽIVOTARE, DIREKTORI UŽIVAJU

BRUKA Šefovi Fonda PIO zgrću pare prekovremeno

Gordana Bulatović

Dok hiljade građana jedva preživljavaju čekajući rešenja za penziju, direktori u PIO fondu primaju, uz inače visoku platu, i dodatak za prekovremeni rad.

U prošloj godini je, kako saznaje „Blic“, na ime prekovremenih sati u PIO fondu potrošeno 46,5 miliona dinara, odnosno oko 385.000 evra. Za to vreme, ljudi poput Ane Marije Dragojević, o kojoj je „Blic“ juče pisao, mesecima žive bez ikakvih primanja jer im Fond PIO zbog aljkavosti i bahatosti mesecima ne izdaje rešenje o penzionisanju.

Direktorka Fonda Dragana Kalinović nedavno je na naše pitanje ko koristi mogućnost da za svaki sat preko utvrđenog radnog vremena uzme još 26 odsto dodatka na platu bila izričita da „pravo na prekovremeni rad imaju isključivo oni koji rade na obradi predmeta“.

Sedam zahteva na zaposlenog

Prema poslednje dostupnim podacima, u postupku rešavanja trenutno su 26.382 zahteva za ostvarivanje nekog od prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, što je sedam predmeta po svakom zaposlenom u PIO fondu.

Međutim, naš list je došao u posed dokumenata koji ukazuju na suprotno. Tačnije, u najvećem delu prekovremeni rad pišu i naplaćuju - direktori.

- Direktorka Kalinović ranije je koristila mogućnost da naplati prekovremeni rad, ali je posle pisanja medija o tome prestala to da radi. Međutim, njena šefica kabineta Sandra Dokić ne preskače nijedan mesec. Tako je u januaru ove godine uz platu dobila i naknadu za navodnih 28 sati prekovremenog rada. Maksimalna 32 sata prekovremenog rada u februaru su imali Ivan Mimi,

direktor sektora za finansije, Zlata Zec, njegov pomoćnik, i Aleksa Milošević, direktor sektora za veštačenje. Maksimalno, sa plaćena 32 prekovremena sata, svoju platu je povećala i Darka Obradović Protić, načelnica normative. Rajka Krivošija, načelnica za ljudske resurse, za februar je ostvarila 22 sata viška - otkriva izvor „Blica“ iz Fonda PIO.

U novembru i decembru prošle godine plate u Fondu su zbog prekovremenih sati u proseku uvećane za oko 30.000 dinara. U 2014. ukupan broj sati prekovremenog rada bio je 154.373. To znači da je svaki zaposleni u Fondu u proseku radio 43 sata prekovremeno. Prosečno je na osnovu prekovremenog rada svakom radniku isplaćeno 15.000 dinara.

Plate šefova u PIO Fondu

- 165.463,59 - direktor
 - 144.805,00 - zamenik direktora
 - 134.776,00 - pomoćnik direktora
 - 128.635,99 - direktor sektora
 - 98.656,30 - načelnik u direkciji
-
- 32.000 dinara ekstradodatak na zaradu šefova PIO fonda
 - 46.529.000 dinara prošle godine potrošeno na isplatu prekovremenih sati
 - 12.124 dinara je prosečna penzija u mestu Žabari, najniža u Srbiji

Verbić: Prosvetari koji štrajkuju dobiće umanjene plate

Beta

Ministar prosvete i nauke Srbije Srđan Verbić izjavio je danas u Beogradu da će svi prosvetni radnici koji štrajkuju skraćivanjem časova na 30 minuta dobiti umanjene plate.- Uprkos tome što su predstavnici sindikata prosvete učestvovali u pisanju Sporazuma o prekidu štrajka i saglasili se s tim sporazumom. imamo situaciju da su odbili da ga potpišu - rekao je Verbić novinarima.

Prema njegovim rečima, pojedini sindikalni lideri sad ne znaju šta je rešenje za prekid štrajka, ali Ministarstvo je spremno da pomogne u okviru zakonskih mogućnosti.

- Ministarstvo prosvete je tu da pomogne i onima koji su se na putu do prekida štrajka izgubili, jer ne želimo da bilo koji sindikat izgubi zbog toga što je u nekom trenutku došlo do preglasavanja koje ih je odvelo na krivi put - rekao je ministar prosvete.

Verbić je ocenio da svaki reprezentativni sindikat prosvete treba da postane socijalni partner Ministarstva prosvete jer, kako je kazao, predstoje teški zadaci koji moraju da se rešavaju i istakao da će sa predstavnicima sindikata koji su u štrajku razgovarati i u ponedeljak 9. marta.

- Predstavnici sindikata u štrajku bili su na razgovorima u Ministarstvu prosvete i pre dva dana i pozvani su na ponovno okupljanje u ponedeljak. Od njih očekujemo nove ideje za rešavanje problema jer smo mi raspoloženi da pomognemo, ali ne možemo da izmišljamo rešenja - rekao je Verbić.

Unija sindikata prosvetnih radnika Srbije i Sindikat radnika u prosveti Srbije nisu potpisli Sporazum sa Ministarstvom prosvete o prekidu štrajka. Štrajk su ranije, nakon potpisivanja sporazuma sa Ministarstvom, prekinuli sindikat Nezavisnost i Sindikat obrazovanja Srbije.

Štrajk u prosveti počeo je 17. novembra, a sindikati u štrajku najavili su za 17. mart protest u Beogradu.

Opština Svilajnac i Union drvo iz Beograda potpisali ugovor o prodaji pogona fabrike Beko

Model privatizacije za ponos i primer

AUTOR: G. VLAOVIĆ

Opština Svilajnac i firma Union drvo iz Beograda potpisale su juče ugovor o prodaji bivšeg pogona fabrike Beko u Svilajncu, a Predrag Milanović, predsednik opštine Svilajnac, kaže za Danas da taj model privatizacije predstavlja veliki uspeh jer je usledio posle 23. neuspela pokušaja prodaje u poslednjih deset godina, koliko je to preduzeće u stečaju.

- Problem zbog koga pogon fabrike Beko u Svilajncu nikako nije mogao da bude privatizovan sve dosad je bila visoka prodajna cena koja je iznosila više od milion evra. Jednostavno, stečajnom upravniku bile su vezane ruke jer nije imao ovlašćenja da privatizuje fabriku ispod procenjene cene, koja je pak bila previsoka za sve zainteresovane investitore. Da bi se krenulo sa "mrtve tačke" i obezbedio opstanak fabrike i radna mesta, opština Svilajnac je uzela kredit i iskoristila zakonsko pravo da kupi Beko i postane njegov vlasnik upola cene, što je dozvoljeno u slučaju kada postoji veliki broj neuspešnih pokušaja privatizacije. Nakon što smo sredili fabriku i osposobili je za funkcionisanje, rešili smo i da je uposlamo po principu "biznis inkubatora" kako bismo zainteresovali investitore za kupovinu proizvodne hale. Sklopili smo ugovor o zakupu dela prostora sa francuskim investitorom, inače poreklom Svilajnčaninom, koji je pokrenuo konfekcijsku proizvodnju namenjenu izvozu. Taj investitor će, prema odredbama potpisanog ugovora, koristiti polovinu hale sve do isteka zakupnog perioda. U međuvremenu, uspeli smo da i dugoročno rešimo status fabrike i pronađemo domaćeg investitora, firmu Union drvo, koja je otkupila Beko od opštine kako bi razvila proizvodnju nameštaja i opreme za ugostiteljstvo - objašnjava Milanović.

On dodaje da je opština Svilajnac ponosna na prodaju fabrike Beko iz dva osnovna razloga.

- Prvi je to što smo uspeli da obezbedimo posao za 100 Svilajnčana, koliko će ih raditi u proizvodnoj hali bivšeg Beka do kraja godine. Drugi razlog zbog koga smo ponosni na sprovođenje ovog poslovnog poduhvata jeste to što je novac koji je opština utrošila na kupovinu Beka u potpunosti vraćen prodajom te fabrike, a investitor se obavezao da će uložiti 500.000 evra u proizvodnju. Takođe, važno je naglasiti da smo ceo poduhvat sproveli bez subvencija Vlade Srbije ili bilo kog drugog državnog tela - ističe Milanović i naglašava da je time zvanično rešen problem i poslednjeg proizvodnog pogona u Svilajncu koji nije imao svog vlasnika.

Prema Milanovićevim rečima, prodajom Beka je faktički završen proces privatizacije u Svilajncu.

Reč je o preduzećima koja su zaključno sa 2008. skoro sva bila u stečaju, ali su u međuvremenu dobila svog vlasnika i normalno rade, poput Kompa, Napretka i Vis-a, navodi Milanović.

Naš sagovornik naglašava da bi način na koji je fabrika Beko održana u životu trebalo da bude model i za druge opštine u Srbiji kako da obezbede nesmetan rad i mogućnost za uspešnu svojinsku transformaciju preduzećima u stečaju ili u restrukturiranju.

- Opština uvek ima motiv da uposli svoje stanovnike. Stoga bi moj predlog Vladi Srbije bio da se napravi program koji bi opštini omogućio da otkupi preduzeća u kojima nije uspela privatizacija, i to na više rata, primera radi na 10 godina. Na taj način bi se omogućilo da opštine, po principu

kako smo uradili mi u Svilajncu, osposobe ta preduzeća za rad, obezbede im poslove i na kraju nađu investitora - ističe Milanović.

On dodaje da je za opštinu Svilajnac izuzetno bitan i pilot projekat Prirodnjački centar Srbije - Svilajnac, koji predstavlja spoj nauke, obrazovanja, zabave i turizma na vrlo specifičan način. Takav koncept čini ga jedinstvenim u ovom delu Evrope. Prirodnjački centar će biti otvoren u Svilajncu 29. juna a čitav projekat je vredan više od šest i po miliona evra.

- Naš cilj je bio realizovanje samoodrživog projekta. Očekujemo da Prirodnjački centar posećuje 150.000 ljudi godišnje, među njima i 60.000 učenika na ekskurzijama, koji obilaze i manastir Manasiju i Resavsku pećinu. Podsećam da je izložbu dinosaurusu Prirodnjačkog centra, na Kalemegdanu u Beogradu, u trajanju od dva i po meseca, imalo prilike da vidi 70.000 posetilaca. Želimo da Svilajnac postane naučno jezgro regiona koje će okupljati naučnike i istraživače iz zemlje i sveta, koji bi kroz zajedničke aktivnosti razmenjivali znanja i iskustva i dolazili do novih naučnih otkrića i rezultata iz oblasti prirodnjačkih nauka. Takođe, svojom aktivnošću i popularnošću svetskih razmera postao bi centar zabave i jedna od najposećenijih turističkih destinacija Srbije - naglašava Milanović.

Prirodnjački centar Srbije - Svilajnac izgrađen je na najfrekventnijem turističkom pravcu, 60 kilometara od auto-puta u samom centru Srbije. Od Beograda je udaljen oko 100 kilometara, kao i od Niša, dok je od Kragujevca na samo 45 kilometara. Njegova atraktivnost ogleda se u jedinstvu velikog izložbenog prostora i zabavnog dino-parka na otvorenom. Čine ga dve celine, objekat sa četiri tematske izložbe, 3D bioskopom i internet kafeom i zabavni dino park Dinoville. Površina objekta je 3.000 kvadratnih metara. Na svim postavkama rade stručnjaci Prirodnjačkog muzeja Beograd i Rudarsko-geološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu.

Proizvodnja startuje u maju

Union drvo je kupivši nekadašnju fabriku Beko postalo vlasnik placa površine 1,7 hektara i proizvodne hale sa poslovnim prostorijama i pomoćnim objektima, površine oko 3.000 kvadratnih metara. "U tom objektu ćemo otvoriti jedan stolarsko-tapetarski multifunkcionalni pogon, koji će praviti specijalne proizvode po narudžbini kupaca. Zaposlićemo 30 radnika u prvoj fazi, sa ciljem da širimo proizvodnju, koju počinjemo krajem maja", kaže Aleksandar Helc, vlasnik i direktor Union drva.

OK RADIO

http://www.okradio.rs/vesti/lokalne/sindikata-uprave-ma-kakva-politika-samo-prezivljavamo_46871.html

SINDIKAT UPRAVE: Ma kakva politika, samo preživljavamo!

Sindikata Gradske uprave u Vranju u petak je okupljanjem u holu Skupštine grada nastavio jednočasovni štrajk upozorenja, iako je gradonačelnik Zoran Antić istog dana zakazao sa članovima IO sindikata sastanak.

štrajk Gradske uprave u Vranju

Jelena Janković, predsednica Gradskog odbora sindikata kaže da će dalje aktivnosti zaposlenih zavisiti od ishoda razgovora, ali da od svojih zahteva neće odustati.

- Vrlo je bitno da ovi skupovi naši sa politikom nemaju nikakve veze i ja bih volela da znam pošto me je gradonačelnik lično prozvao da sam izašla iz okvira sindikalnog delovanja i prešla na politički teren da javno kaže koja je to politika u pitanju i kojoj ja to stranci pripadam, čiju to politiku zastupam, jer ja to ne znam - kaže predsednica sindikata.

Prema njenim rečima zahtevi sindikalaca su vrlo jasni ljudski i jednostavni.

- Samo sredstva da preživimo. Nama je plata smanjena po "Vučićevom" smanjenju, pa po minulom radu i treće smanjenje koje nam je zadalo najveći udarac je gradonačelnikovo, koji nas je vratio na "goli" start.

Neka se gradonačelnik drži uredbe Vlade i poštuje zakon, ali pojedinačni kolektivni ugovor dozvoljava mogućnost da on ljudima popravi materijalno stanje.

Mi podržavamo njegove mere štednje, ali ima hiljadu načina da se uštedi, ali izgleda da je najlakše bilo da se "zavuku ruke u naše džepove" - kaže Jankovića.

Prema njenim rečima gradonačelnik Zoran Antić nikada Sindikatu Gradske uprave nije decidirano rekao da neće da pomogne i da ne razume zahteve sindikalaca, ali po tom pitanju još uvek ništa nije uradio.

- Problem je što nam tri meseca govori sagledaće nas na neki način učiniće nešto međutim previše se to otešlo, ljudi već grcaju to je već treći mesec kako smo mi na ivici egzistencije.

Po prirodi sam optimista što znači uvek se nadam dobrom, videćemo na sastanku, sve zavisi od dobre volje koju mi prizivamo već tri meseca - kaže na kraju Jankovića.

RTV

http://www.rtv.rs/sr_lat/vojvodina/novi-sad/radnicima-stana-plate-do-kraja-aprila_575361.html

Radnicima "Stana" plate do kraja aprila

NOVI SAD

Zbog neizmirenih dugovanja, jednočasovni štrajk upozorenja održali su radnici JKP "Stan", koji su članovi sva tri sindikata.

U rukovodstvu tog preduzeća, koje već duže vreme posluje s poteškoćama, uostalom kao i druga komunalna preduzeća u Novom Sadu, navode da će do kraja aprila radnicima isplatiti zaostale zarade.